

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ การจัดตั้งคณะชั้นใหม่หรือเพิ่มแผนกวิชาหรือการยกเลิกคณะหรือแผนกวิชา ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อย่างมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

“กายภาพบำบัด ใช้อักษรย่อ วท. (กายภาพบำบัด)
 สุขศึกษา ใช้อักษรย่อ วท. (สุขศึกษา)
 โภชนวิทยา ใช้อักษรย่อ วท. (โภชนวิทยา)”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์มีอำนาจเลิกล้มคณะหรือแผนกวิชาได้ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชากายภาพบำบัด สุขศึกษา และโภชนวิทยา ถึงขั้นปริญญาแล้ว จึงสมควรตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ ขึ้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญาในวิชาดังกล่าวได้